

# РЕШЕНИЕ

№ 5716

гр. София, 11.10.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,**  
в публично заседание на 20.09.2022 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Адриан Янев**

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **1566** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 38, ал. 7, вр. ал. 3 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба на Н. А. Н. срещу Решение № ППН-01-848/2020 г. от 30.12.2021 г. на Комисията за защита на личните данни.

В жалбата се съдържат оплаквания за неправилно приложение на материалния закон, тъй като началникът на сектор „Пътната полиция“ към ОДМВР - [населено място] неправомерно е събирал през м. юни и м. август 2020 г. лични данни на жалбоподателя, отнасящи се до неговото здраве. Допълнително моли да се отмени решение в т. 2 и т. 3 и да се върне преписката на органа за налагане на имуществена санкция или глоба. Счита за незаконосъобразно решението в неговата цялост.

Процесуалният представител на жалбоподателя в съдебно заседание и с писмени бележки развива доводи за незаконосъобразност на оспорвания акт. Поддържа се, че незаконосъобразно са събирани лични данни за жалбоподателя преди и след налагането на принудителната административна мярка по чл. 171, ал. 1, б. „а“ ЗДвП. Излага довод, че органът не е приложил всички санкции на администратора на лични данни.

Ответната страна Комисията за защита на личните данни, чрез процесуалния си представител, е подала молба, с която развива доводи за неоснователност на жалбата. Допълнително се излагат доводи за недопустимост на жалбата в частта, с която се иска налагане на санкции или глоби. Претендират се разноски.

Заинтересованата страна – министърът на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата и моли да се отхвърли. Претендират се разнески.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството пред Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) е образувано по повод подадена жалба рег. № ППН – 01 – 848 от 27.11.2020 г. на Н. А. Н. срещу началника на сектор „Пътната полиция“ към ОДМВР - [населено място]. Счита, че незаконосъобразно са обработвани негови лични данни, тъй като са изисквани решение, протоколи и експертиза, намиращи по ч. н. д. № 1332/2020 г. по описа на РС – Варна. Уточнява, че изискваната информация е изисквана след налагане на принудителната административна мярка, поради което личните данни се обработват не по предназначение.

Към жалбата е приложена Заповед № 20-0819-001128/02.07.2020 г. на началника на сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР – [населено място], от която се установява, че на основание чл. 171, т. 1, б. „а“ ЗДвП е приложена по отношение на Н. А. Н. принудителна административна мярка за временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство до отпадане на основанието за това.

С писмо вх. № ППН-01-848-1/08.12.2020 г. на Н. Н. са приложени допълнителни доказателства към жалбата. От същите се установява, че на 24.06.2020 г. е подадена молба от началника на сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР – [населено място] по ч. н. д. № 1332/2020 г. по описа на РС – Варна, с която се изисква медицинска документация (съдебно – психиатрична експертиза, епикризи и др.) за Н. Н., което е във връзка с издаване на заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „А“ ЗДвП. Подадена молба е уважена, за което с писмо от 29.06.2020 г. е предоставено заверено копие от комплексна съдебно - психиатрична и психиатрична експертиза на освидетелствания Н. Н..

Установява се още, че писмо рег. № 819000-39371/20.08.2020 г. на началника на сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР – [населено място] е изисквана информация за движението на ч. н. д. № 1332/2020 г. по описа на РС – Варна и да се предоставят преписи от съдебните актове. В тази връзка са предоставени преписи от решение № 699/20.05.2020 г. по ч. н. д. № 1332/2020 г. по описа на РС – Варна и решение № 86/19.06.2020 г. по в. ч. н. д. № 557/2020 г. по описа на ОС – Варна.

Административният орган е уведомил министъра на вътрешните работи за подадена жалба и му е дадена възможност да изрази становище, за което е изпратено писмо изх. № ППН-01-848/2020-2/29.12.2020 г.

Последвало е депозиране на становище рег. № ППН – 01 – 848-3(20) от 01.04.2021 г. на министъра на вътрешните работи, с която не се оспорва да са изисквани медицинска документация и решения, намиращи се по ч. н. д. № 1332/2020 г. по описа на РС – Варна. Допълнително се посочва, че на 24.06.2020 г. е изисквана допълнителна информация от УМБАЛ „Света Марина“ ЕАД – [населено място] – Психиатрична клиника, при което е получена епикриза от Първа психиатрична клиника. В останалата част на становището се развиват доводи за неоснователност на жалбата, тъй като личните данни се обработват във връзка с наложената принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „А“ ЗДвП.

Към становището са приложени преписи от следните документи: комплексна съдебно

- психиатрична и психиатрична експертиза (КСППЕ), епикриза от Първа психиатрична клиника, решение № 699/20.05.2020 г. по ч. н. д. № 1332/2020 г. по описа на РС – Варна и решение № 86/19.06.2020 г. по в. ч. н. д. № 557/2020 г. по описа на ОС – Варна. От съдебните актове се установява, че Н. Н. е бил настанен за задължително лечение в специализирано здравно заведение. Останалите документи дават информация за психичното здраве на Н..

С молба рег. № ПНП-01-848-7(2) от 27.07.2021 г. на министъра на вътрешните работи са представени допълнително преписи от определение по адм. д. № 2651/2020 г. на АС – Варна, определение по адм. д. № 2716/2020 г. на АС – Варна и определение по адм. д. № 1244/2021 г. на ВАС. От същите се установява, че е влязла в сила издадената Заповед № 20-0819-001128/02.07.2020 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „а“ ЗДвП, издадена от началника на сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР – [населено място], доколкото е оставена без разглеждане жалбата срещу тази заповед.

Комисията за защита на личните данни е провела заседание на 28.07.2021 г., на което са конституирани следните страни: жалбоподател - Н. Н. и ответна страна - министърът на вътрешните работи.

Жалбоподателят е изразил допълнително становище рег. № ППН- 01-848-12-(20) от 18.10.2021 г., с което акцентира за незаконосъобразно обработване на негови лични данни. Прилага двете писма от 24.06.2020 г., с които е изискана съответната информация от РС – Варна (във връзка с което е представена КСППЕ) и Клиника по нервни болести при УМБАЛ „Св. Марина“ ЕАД – [населено място] ((във връзка с което е представена епикризата).

Жалба с рег. № ППН – 01 – 848 от 27.11.2020 г. е разгледана по същество на заседание на административния орган, проведено на 20.10.2021 г., за което е съставен протокол № 43 от същата дата.

Комисията за защита на личните данни се е произнесла с обжалваното Решение № ППН-01-848/2020 г. от 30.12.2021 г. на Комисията за защита на личните данни, с което в т. 1 от диспозитива е приела за основателна жалбата в частта, съдържаща твърдения за неправомерно събиране на лични данни, съдържащи се в решение № 699/20.05.2020 г. по ч. н. д. № 1332/2020 г. на РС – Варна и решение № 86/19.06.2020 г. по в. ч. н. д. № 557/2020 г. на ОС – Варна, извършено от администратора на лични данни нарушение на чл. 5, § 1, б. „а“ от Регламент (ЕС) № 2016/679 – принципът на законосъобразността: събиране на лични данни при липса на предвидено условия за това по чл. 6, § 1 и чл. 9, § 2 от Регламент (ЕС) № 2016/679.

В т. 2 от диспозитива е наредено на основание чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламент (ЕС) № 2016/679 да се заличат личните данни на жалбоподателя като лице нуждаещо се от лечение с оглед наличието на конкретни медицински и юридически критерии, налагащи неговото настаняване за задължително лечение, а в т. 3 е определен срок от един месец за изпълнението на мярката.

С т. 4 от оспорваното решение е приета за неоснователна жалбата на Н. Н. срещу министъра на вътрешните работи в частта, съдържаща твърдения за неправомерно събиране на лични данни от РС – Варна и УМБАЛ „Света Марина“ ЕАД, съдържащи се в КСППЕ и епикриза за целите на прилагане на принудителната административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „а“ ЗДвП.

За да отхвърли частично жалбата на Н., органът е достигнал до извод, че лични данни на жалбоподателя са събирани в контекста на извършена проверка от длъжностни

лица в сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР – В., т. е. в изпълнение на задължения, произтичащи от ЗДвП. Според органа принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „а“ ЗДвП намира приложение във всички случаи, когато има данни за поведение на водача, неотговорящо на определения стандарт. В тази връзка компетентните органите имали правомощие при установяване на несъответствие с медицинските и психологическите изисквания да отнемат свидетелство за управление на МПС. Информацията за лични данни, съдържаща се в КСППЕ и епикриза, била изисквана преди издаване на заповедта за прилагане на административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „а“ ЗДвП, т. е. с цел да се преустанови или предотврати противоправно поведение. Органът е достигнал до извод, че обработването на личните данни е съобразено с чл. 49 и чл. 51, ал. 1, вр. чл. 42, ал. 1 ЗЗЛД, поради което е законосъобразно.

При така установените факти, Административен съд София-град достига до следните правни изводи:

Жалбата е недопустима в частта, с която се оспорва т. 1, т. 2 и т. 3 от Решение № ППН-01-848/2020 г. от 30.12.2021 г. на Комисията за защита на личните данни, тъй като за жалбоподателя липсва правен интерес.

С т. 1 на оспорвания акт е обявена за основателна жалбата на Н. Н. срещу министъра на вътрешните работи. Производството пред КЗЛД е образувано по негова инициатива и органът се е произнесъл с позитивен резултат за Н., тъй като е удовлетворено искане да се признае, че е нарушено правото на законосъобразно обработване на негови лични данни. В тази връзка обсъжданата част не засяга права и интереси на жалбоподателя, поради което не е налице правен интерес от оспорването му.

С т. 2 и т. 3 на оспорвания акт са приложени мерките по чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламент (ЕС) № 2016/679 и е определен срок за изпълнение им. С настоящата жалба не се оспорва прилагането на тези мерки, а се иска допълнително налагането на имуществена санкция или глоба, т. е. оспорва се това, че не ангажирана административно-наказателната отговорност. Упражняването на тези правомощия е в оперативната самостоятелност на Комисията. Съдът няма правомощия да замества КЗЛД и да налага административно наказание или да задължава КЗЛД да наложи такова наказание, както иска жалбоподателят. В тази връзка са недопустими исканията от съда за ангажиране на административно-наказателната отговорност на министерство на вътрешните работи. За дадения едномесечен срок за изпълнение на мярката също липсва правен интерес, тъй като това задължение е насочено към заинтересованата страна, а не към жалбоподателя, следователно не засяга неговата правна сфера.

Горното налага извод, че на основание чл. 159, т. 4 АПК следва да се остави без разглеждане жалбата в частта срещу т. 1, т. 2 и т. 3 от Решение № ППН-01-848/2020 г. от 30.12.2021 г. на КЗЛД и да се прекрати производството в тази част.

Жалбата е допустима в частта, с която се оспорва т. 4 от Решение № ППН-01-848/2020 г. от 30.12.2021 г. на КЗЛД, тъй като е подлежащ на оспорване административен акт. Същата е подадена от лице, имащо правен интерес, тъй като решението е неблагоприятно за неговия адресат. Жалбата е подадена в срока по чл. 38, ал. 7 ЗЗЛД. Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и

материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваното решение е издадено от компетентен колективен орган съгласно чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, прието е при необходимия кворум и с необходимото мнозинство - арг. чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД и чл. 8, ал. 6 и ал. 7 от Правилника).

Съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4 членове, а решенията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ (чл. 9, ал. 3). Същото следва да бъде подписано от всички членове, участвали в гласуването. В случая за оспореното решение са гласували трима - „за“ и един - „против“, поради което безспорно е формирано мнозинство и решението е валидно взето. В тази връзка не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 1 АПК.

Спазена е установената от закона форма - актът е писмен, посочени са фактическите и правни основания за издаването му. Административният акт съдържа изискуемите от разпоредбата на чл. 59, ал. 2 АПК реквизити. Оспореният акт съдържа ясна разпоредителна част, посочени са релевантните факти и обстоятелства и приложимите според административния орган правни норми, проявлението на които обосновава разпоредените от него правни последици.

В производството не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Същото е образувано по жалба на Н., което е във връзка с правомощията на КЗДЛ по чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД, вр. чл. 57, т. 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) № 2016/679 - разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон. В това производство участват лицето, подало жалба и администраторът на лични данни, който в случая е министърът на вътрешните работи (арг. чл. 29, ал. 1 ЗМВР).

Дадена е възможност на жалбоподателя да вземе участие в производството, тъй като същият е депозирал становище и му е дадена възможност за участие в заседанието на комисията. Събрани са всички необходими доказателства и са изяснени всички факти и обстоятелства по случая.

Административният акт е издаден и в съответствие с материалния закон.

Информацията, съдържаща се в КСПЕЕ и епикризата, предсталвява лични данни по смисъла на чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, тъй като същата се отнася за психичното здраве на Н. Н..

В случая с изискването и получаването на информация от РС – Варна и УМБАЛ „Св. Марина“ ЕАД е налице „обработване“ по смисъла на чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, тъй като се касае съвкупност от операции по събиране и съхраняване с набор от лични данни на Н..

Според чл. 42, ал. 1 ЗЗЛД обработването на лични данни от съответните компетентни органи се извършва за постигане на целите за предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и

тяхното предотвратяване. В чл. 45, ал. 1, т. 1 ЗЗЛД е налице изискване да се обработват законосъобразно и добросъвестно личните данни за целите по чл. 42, ал. 1 ЗЗЛД.

Според чл. 49 ЗЗЛД обработването на лични данни е законосъобразно, когато е необходимо за упражняване на правомощия от компетентен орган за целите по чл. 42, ал. 1 и е предвидено в правото на Европейския съюз или в нормативен акт, в който са определени целите на обработването и категориите лични данни, които се обработват. Разпоредбата на чл. 51, ал. 1 ЗЗЛД обработването на лични данни, свързани със здравословното състояние, е разрешено, когато това е абсолютно необходимо, съществуват подходящи гаранции за правата и свободите на субекта на данни и е предвидено в законодателството на Република България.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. „а“ ЗДВП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство“ на водач, за когото видимо се установи, че не отговаря на медицинските или психологическите изисквания - до отпадане на основанието за това.

Принудителната административна мярка е с преустановителен и превантивен характер. Същата има за цел да се осигури безопасността на движението по пътищата, което се постига чрез възпрепятстване от участие в движението на водачи, за които са констатирани несъответствия със законовите изисквания (в случая от психологически характер). В тази връзка съответният орган има правомощия да извършва съответните проверки дали конкретен водач отговаря на психологическите изисквания, съдържащи се в глава „Втора“ от Наредба № 36 от 15.05.2006 г. за изискванията за психологическа годност и условията и реда за провеждане на психологическите изследвания на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС, на водачи на МПС и на председатели на изпитни комисии и за издаване на удостоверения за регистрация за извършване на психологически изследвания. Тези проверки могат да се извършат по различен начин, сред които е събирането на информация от други субекти (РС – Варна и УМБАЛ „Св. Марина“ ЕАД). Събирането на информация има за изясняване на фактическата обстановка, за да се издаде законосъобразна ПАМ, а по този начин ще се постигне една генерална цел - осигуряване безопасността на движението по пътищата.

Горното налага извод, че събирането на лични данни е свързано с упражняването на правомощията на компетентния орган по налагане на ПАМ, която има за цел да се осигури безопасността на движението по пътищата. В този смисъл приложение намират разпоредбите на чл. 49, ал. 1 и чл. 51 ЗЗЛД, даващи възможност за обработване на обсъжданата категория лични данни.

Допълнително се налага извод за прилагане и на чл. 6, т. 1, б. „д“ от Регламент (ЕС) 2016/679, според който обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора. В случая събирането на лични данни е свързано с цел упражняване правомощията на компетентния орган, за да се гарантира обществени интерес, свързан безопасността на движението по пътищата.

Горното налага извод за неоснователност на жалбата и като такава на основание чл.

172, ал. 2, предл. последно от АПК следва да се отхвърли.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 и ал. 4 АПК ответникът и заинтересованата страната имат право на разноски, които се заплащат от жалбоподателя.

С молба от 19.09.2022 г. процесуалният представител на КЗЛД е направил искане за присъждане на разноски. Същите са в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение, което е съответно на чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. чл. 37 ЗПрП.

В съдебно заседание процесуалният представител на министъра на вътрешните работи е направил искане за присъждане на разноските, които са в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение, съответстващо на чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. чл. 37 ЗПрП.

По изложените съображения и на основание и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, съдът

#### РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Н. А. Н. в частта, с която се оспорва т. 1, т. 2 и т. 3 от Решение № ППН-01-848/2020 г. от 30.12.2021 г. на Комисията за защита на личните данни и ПРЕКРАТЯВА производството в тази част.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. А. Н. в частта, с която се оспорва т. 4 на Решение № ППН-01-848/2020 г. от 30.12.2021 г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА Н. А. Н. да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата в размер на 100 лева, представляваща направени по делото разноски.

ОСЪЖДА Н. А. Н. да заплати на Министерство на вътрешните работи сумата в размер на 100 лева, представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните, а в прекратителната му част в 7 – дневен срок.

Съдия: